

Za. 12 april '25, 2e ZC, Bestevaer

'Al vis je niet, dan vis je toch'

Vorige week werd de koppelwedstrijd gevestigd bij de Bestevaer. Er werd gescoord op gewicht. De winnaars hadden net geen 20 kilo, ongeveer 12 á 13 vissen schat ik. De laatsten hadden iets meer dan anderhalve kilo, een flinke brasem, denk ik. Bijster veel werd er dus niet gevangen. De gezelligheid zal de magere vangsten ruimschoots overtroffen hebben. Vandaag vissen we weer op dezelfde locatie....

Aan het weer zal het niet liggen vandaag, het wordt een prachtige dag.

We verzamelen een kwartiertje eerder om de wedstrijdcommissie de gelegenheid te geven alles te organiseren en daarna ook zelf de tijd te hebben hun eigen visplek op te bouwen.

Bij de Bestevaer staat de bus van John in het gras geparkeerd en liggen de lootjes en inschrijfkarten klaar.

De stemming is prima, iedereen heeft er zin in. Ik trek nummertje 7, aan 'de kom' en zit tussen Jonathan en Ari in.

Met mijn volgeladen karretje sjouw ook ik het wandelpad af naar de stek. Melis kom ik tegen. Hij heeft alle nummerplaatjes uitgemeten en in de grond gedrukt. Een heel belangrijke taak!! Op de stek aangekomen hoor ik pas de drukte om me heen. Het is een beschermd

vogelgebied en dat willen ze laten horen ook.

Het weiland wordt niet gemaaid en uiteraard mogen mensen en hun viervoeters het grasveld ook niet betreden. Zeker niet nu het broedseizoen begonnen is.

Plek 7 ligt aan 'de kom', die precies de buitenbocht vormt.

Terwijl ik mijn plek opbouw zie ik dat er veel organische rommel in het water drijft. Waarschijnlijk wordt er ergens een sloot uitgediept, voordat de regen valt, want het is gortdroog overal.

De stroming is bijna nihil en het wateroppervlak is als een spiegeltje, de mist hangt over het landschap en de zon schijnt flauwtjes haar eerste stralen.

Als de toeter gaat heb ik bijna mijn voer klaar. Marinus kon niet wachten en ik hoorde zijn voetballen al wat eerder het water in plonzen. Ik cup, dat maakt minder geluid en is preciezer.

Het is Jonathan die al snel zijn eerste brasem vangt. En daarna zijn tweede. Ik kijk er jaloers naar en vis ondertussen gewoon door. Dat levert echter weinig op.

Als mijn dobber verdwijnt, vang ik een mooie blei. Dat geeft hoop.

Al snel haak ik een veel grotere vis. Wat het was zal ik nooit weten.

Het beest zwemt naar rechts, mijn hengel volgt, maar daar zit wel een einde aan. Niet te houden dus. De volgende twee behandelen mij en mijn spullen op identieke wijze.

Wat is dit....???? Zwemmen hier haaien of zo?

Jonathan schept inmiddels zijn volgende 'platte'. Voor hem leuk, maar voor mij.....

Ik moet mijn tweede tuig vervangen.

Daarna pak ik de draad weer op, letterlijk.

2 plekken verder is het Marinus die zich even laat gaan. Hij mist een 'deurmat van een brasem' en daar wilde hij ff wat over kwijt: #\$\$£<?!\$!!¥£!!!! Jonathan geeft mentale ondersteuning en weldra is de rust weergekeerd.

Voor de pauze vang ik 5 vissen. Niet veel, maar in de pauze hoor ik dat er door anderen nog minder gevangen is! Het is dus weer heel mager.

Jonathan gaat weg. Hij heeft andere, heel goede, bezigheden. Jammer voor zijn wedstrijd en punten dus ook. Al wist hij natuurlijk ook niet of hij door zou gaan met vangen.

Ik was er wel blij mee, gelukkig van al dat gespetter naast me af....:)

Wat er ook gebeurde was, dat de wind opstak en niet zo'n klein beetje ook. Niet iedereen had daar evenveel last van. Dat lag helemaal aan de plek en de hoek waar de wind vandaan kwam.

Ik had er wel last van! Het was erg moeilijk om mijn 2 grams dobber op de plek te houden. Ga ik wisselen of niet? besluit om het niet te doen, want het stroomt nog steeds nauwelijks. Dan maar de hengeltop het water in om de boel stabiliseren.

Dan krijg ik bezoek. 2 heren in fluorgeel/zwarte kleding lopen ieder clublid langs en vragen om de visvergunning.

Ik
te

Daar heb ik niet veel zin in. Ik zit in de wedstrijd en vraag hem of hij aan het eind terug kan komen. Bovendien heb ik net een mooie brasem aan de haak, dus helemaal geen tijd voor hem. We lachen er om en ik leg uit wat al deze mannen aan het doen zijn, bij welke club zij horen en bij wie zij zich beter kunnen vervoegen: 'de man in het blauw-geruite houthakkershemd. Die is van de wedstrijdcommissie...'

We praten nog wat over de zin van controle, zwerfvuil, dier behandeling, Max Verstappen en Parijs-Roubaix. Dan vervolgt hij het voetpad, op weg naar....John.

Geschikte kerel met een (helaas?) belangrijke baan.

Ik vis weer verder, op zoek naar de volgende witvis.

Dat wordt een kneuter van een brasem, 64cm. Hij zou niet op de meetlat passen.

Naast alle missers, lijnzwemmers en 'valse beten', ik werd er urenlang van, gaat mijn dobber opnieuw onder, terwijl de hengel in de steun ligt. Ik wilde net even cuppen. Ja hoor, die hangt, en hoe. Het mormel bonkt mijn top tot een hoepel. Hij geeft zich duidelijk niet zomaar gewonnen! Uiteindelijk kan ik hem zien: een prachtige paling. Wel een bedreigde en dus beschermde diersoort!

De dame die langs komt joggen vindt het dier 'fantastisch'!

'Mag ik een foto maken?'

'Tuurlijk'.

Beiden doen we dat.

Het wat oudere, wandelend stel haakt aan en ik vertel waarom ik de aal weer laat zwemmen, wat 'witvis' is, wat wij hier doen en wat daarvoor de regels zijn. Ze vinden het reuze interessant, vullen mijn info aan en stellen vele vragen.

Ik vis inmiddels weer en vang een grondel. Opnieuw een aanknopingspunt om van alles over te vertellen en info uit te

wisselen. Heel gezellig allemaal, moet ik zeggen.

Uiteindelijk keert de 'rust' weer en doe ik waarvoor ik kwam: vis proberen te vangen.

Tot nu toe staat mijn teller op 7, maar ik heb nog even.

Net voor tijd gebeurt het dan toch nog....., dacht ik. Nr. 8?

Nee hoor. De beet was prachtig, de vis viel tegen: een schele Pos.

Als de toeter gaat om 12:00 uur, staat de zon hoog aan de hemel, is het warm en blaast er een strak windje. Opruimen geblazen.

Marinus startte wat eerder, maar heeft al zijn spullen al ingepakt. Hij ving niets meer en dat was hij helemaal zat.

Het duurt even voordat John er is om te meten. Waar zijn de meetlatten gebleven?

Misschien handig om een 'meetlat-coördinatie-groepje' samen te stellen?

Het wachten in deze omstandigheden is trouwens geen straf.

Al tellende kom ik er achter dat ik wel 8 vissen in mijn net heb zitten en bepaald geen kleintjes!

Maarten (**eerste**) zou ik er niet mee verslaan, maar tot mijn verrassing werd *ik* er wel **tweede** mee. Erwin werd op de 'staartstek' netjes **derde**.

Van de 14 deelnemers wist alleen Maarten er meer dan 10 te vangen. Alle anderen vingen er minder. Een pover resultaat.

Datum	12 april 2025			
Plaats:	Beste veen			
				
Naam	Meter	Aantal	Grootste	Kruizen
Muloenen	612	13	61	—
H Vossegat	381	8	64	—
E Bos	361	8	59	—
G. Drie	313	8	53	—
M. Twillert	300	9	53	—
Gudlaan	281	8	52	—
A Kruijk	243	6	56	—
M Kruijk	231	6	48	—
M Pruijs	198	5	52	—
M Hibbel	145	5	41	—
S. d. Bliet	137	4	53	—
B Pruijs	90	2	48	—
A de Haader	41	2	21	—
E. d. Kzaats	0	0	0	—

nieuw instroom

Terug op de parkeerplaats werd er weer stevig geëvalueerd. Dat ontging ook menig voorbijganger niet en contact is dan snel gelegd. Dat laatste was de hele ochtend al het geval trouwens. 'Al vis je niet, dan vis je toch'.

Door:
Harry Snoekbaars